

film BEKAS

Učenci obeh šestih razredov smo imeli v ponedeljek, 21. 12. kulturni dan na daljavo. Ogledali smo si večkrat nagrajeni film Bekas. Pred ogledom sta učiteljici predstavili pokrajino, način življenja in razmere v Kurdistanu – v Iraku, kjer se film dogaja. Izvedeli smo tudi zanimivosti o snemanju filma in njegovo ozadje nastanka. Film smo si ogledali sami in nato o njem napisali svoja razmišljanja ...

Današnji kulturni dan je bil namenjen ogledu filma Bekas, kar po kurdsko pomeni brez staršev. Glavni osebi v filmu sta brata Zana in Dana. Želita si oditi v Ameriko iskat Supermana, da bi Kurdi živeli v miru. Služita s čiščenjem čevljev drugim vaščanom. Meni je bil bolj všeč Zana, saj je bolj delaven (sploh pri čiščenju čevljev) in si na vsak način želi čim prej v Ameriko.

Zana in Dana živita zelo revno. Med gledanjem filma sem med njunimi težkimi trenutki kar želel vstopiti v film in jima pomagati. Veliko stvari, ki jih naredita, so zelo tvegane, a fanta verjameta v moč Supermana. Brata sta skoraj brez vseh sorodnikov. Imata le Babo Shailda, ki pa kmalu umre. Pred odhodom fanta odideta še na pokopališče, kjer se poslovita od svojih staršev, vendar jima je zelo težko. Obljubita, da priletita nazaj s Supermanom in da ju bo ta junak vrnil nazaj na svet. Oba sta tudi zelo iznajdljiva, sploh Zana. Vsako informacijo, ki jo prejme, si zapomni. To se izkazuje skozi celoten film, sploh pri prečkanju meje.

V filmu so tudi smešni prizori. Najbolj mi je bilo smešno, ko Zana izziva tistega otroka, ki je bolj okrogel, ter zbeži, saj slednji zaradi svoje teže teče zelo počasi. Med vsem tem je tudi veliko pretepanja, ki pa me v filmu nič ne moti. Vem, da to ni prav, da sta otroka tolikokrat tepena.

Zana in Dana sta zelo povezana brata. Ne želita se ločiti eden od drugega, saj sta skupaj močnejša. Na koncu oba spoznata, da sta oba velika Supermana, saj premagujeta težke ovire. Film mi je bil zelo všeč. Če bi ga ocenil od ena do pet, bi dobil oceno pet. Prikazuje, kako pomembna je povezanost, sploh v teh časih.

Danes dopoldne sem si ogledal kurdski film Bekas, kar pomeni brez staršev. Govori o bratih, ki jima je ime Zana in Dana. Sta siroti, brez pravega doma. Živita v kurdskem mestu v Iraku, spita pa kar na strehah. Preživljata se s čiščenjem čevljev, sanjata o tem, da bi šla v Ameriko, tam pa bi srečala Supermana, ki bi jima pomagal. Oba fanta sta se mi zdela zanimiva in simpatična, ampak bliže mi je Zana, ker me spominja na bratranca, ki včasih zelo glasno govori ali pa se celo dere. Kot Zana v filmu.

Ne predstavljam si, da bi živel tako kot dečka iz filma, da bi bil brez staršev in bi se moral sam preživljati. To se mi zdi najbolj grozna stvar na svetu. Strah bi me bilo, da bi ostal čisto sam, brez doma in da bi se začela vojna. Razmišljal sem, kako bi lahko fantoma pomagal. Ne bi jima mogel vrniti staršev, lahko pa bi jima pomagal tako, da bi se spoprijateljili, da bi z njima delil hrano, igrače, knjige in podobno.

Zana in Dana skupaj sanjata, da bi šla v Ameriko. Preden se odpravita na pot, dvema kamnoma, ki naj bi predstavljala mamo in očeta, Zana pove, da ju z bratom zelo pogrešata. V tem prizoru se zelo dobro vidi, kako dečkoma manjka družina. Fanta sta sicer zelo iznajdljiva. Na začetku filma vidimo, kako kukata skozi strešno okno kina in gledata film o superjunaku. Takrat se tudi odločita, da bosta šla v Ameriko, kjer živi Superman, ki bi jima lahko pomagal. Tudi meni so superjunaki zelo všeč. Kot majhen fantek sem želel biti Spidermanov pomočnik, ker sem nekega dne videl njegovo risanko in mi je postal zelo všeč. Predstavljal sem si, kako bi mu pomagal reševati svet, predvsem Slovenijo, ker pri nas manjka superjunakov. Peter Klepec, Martin Krpan, Kekec in podobni književni junaki nimajo toliko moči, kot jih imajo Superman, Spiderman in Hulk.

Najbolj smešno se mi je zdelo, ko so igrali nogomet in ko so izvedeli, da v kinu predvajajo film o Supermanu. Vsi so začeli hitro teči. Hecno se mi je zdelo tudi, ko sta s tovarnjaka vzela (ukradla) »cocacolo«. Pa tudi to, da je njunemu oslu ime Michael po slavnem pevcu in plesalcu Michaelu Jaksonu.

V filmu mi ni bilo všeč nasilje. Ko so brata zalotili, da skrivoma gledata film, ju je neki moški začel pretepati. To se mi je zdelo grozno in skrbelo me je za dečka. Moški, ki jima je ponudil,

da ju bo peljal v Ameriko, ju je tudi začel tepsti. Dečka sta mu pobegnila, tako da sem si kar oddahnil.

Brata se včasih ne razumeta ravno najbolj. Dana je zaljubljen v Helliyo, zato ga pot v Ameriko ne mika tako zelo, Zana pa sanjari samo še o tem, kako bi živel na drugi celini, kjer bi srečal superjunaka Supermana, zato se včasih tudi skregata. Nekega dne se Dana in Helliya poljubita, kar vidi njen oče. Njena družina se zaradi tega dogodka odseli v Ameriko. Takrat se tudi Dana odloči za pot na drugo celino. Ko se z bratom odpravita na potovanje, srečata Helliyo in ugotovita, da se je z družino preselila samo v drugo iraško mesto, da sploh niso zares odpotovali. Dana hoče ostati, kjer je njegova ljubezen, zato se brata spet skregata. Na koncu spoznata, da v Ameriko ne moreta, ker sta brez dokumentov in brez spremstva odraslih. Film se konča, tako da se dečka nekam peljeta, ampak nisem najbolj razumel, kam gresta.

Film bi ocenil s petimi zvezdicami in bi ga priporočil tudi drugim, saj mi je bil zelo všeč, še posebej zato, ker sta fanta tako vztrajna pri svoji ideji o potovanju v Ameriko.

Arne Tolo Peternej

Ogledal sem si film Bekas, ki govori o dveh kurških bratih. Starejšemu je bilo ime Dana, mlajšemu pa Zana. V kurškem jeziku pomeni bekas-brez staršev.

Brata sta bila čistilca čevljev. Bila sta brez staršev. Živela sta na strehah v Iraku, kjer sta spala, se umivala v vedrih vode, skozi strešno okno sta kukala v lokalni kino, kjer so predvajali film o Supermanu. Sanjala sta Ameriko in Supermana. Želela sta ga spoznati, saj sta mislila, da jima on lahko pomaga zaživeti boljše življenje in obuditi starše.

Najbolj blizu mi je bil Zana, ker je bil najmlajši in najbolj zgovoren tako kot jaz. Dana in Zana sta imela težko otroštvo oz. nista imela možnosti biti otroka. Saj sta morala prevzeti odgovornost odraslih in sama poskrbeti za sebe.

Ne predstavljam si življenja brez svoje družine in toplega doma. Najbolj od vsega bi me bilo strah, da bi ostal brez svojega edinega brata in denarja. Povabil bi ju v svoj dom in jima omogočil otroštvo brez skrbi za osnovne stvari, saj to so pravice vsakega otroka.

Najbolj sem občutil, da pogrešata svoje starše takrat, ko sta se odpravljala v Ameriko in sta se morala na grobu posloviti od njiju. Ter močna želja po temu, da ju Superman obudi.

Bila sta zelo iznajdljiva. Ko sta prečkala mejo, sta se skrila pod tovornjak, da ju ne bi našli in tako, ne da bi ju kdo opazil, prečkala mejo.

Tako kot onadva sem tudi sam sanjal o super heroju, ki ima nadnaravne moči. Močno sem si želel imeti super hitrost, saj bi lahko hitro potoval po svetu in videl, kako ljudje drugod živijo. Kljub težki zgodbi o prestrašenih bratih sem se vseeno nasmejal njenemu oslu po imenu Michael Jackson, ki je zelo lepo pel. Težko sem gledal nasilje nad njima in ne morem razumeti, da je kjerkoli na svetu dopustno, da je nasilje nad otroki nekaj normalnega. Sem hvaležen, da se meni to ne dogaja in da je to za nas nesprejemljivo.

Na začetku si brata nista bila blizu skozi potovanja in doživetja sta spoznala, da imata samo drug drugega se povezala, pomagala in dojela, da družina skupaj zmore vse.

Film je bil zelo žalosten, vendar sem vesel, da sem si ga ogledat in tako videl, kaj vse se po svetu dogaja otrokom in mogoče kdaj kakorkoli pripomogel za boljši jutri teh otrok.

Anej Babnik

Danes sem si pogledal film z naslovom Bekas. Bekas je beseda kurdskega izvora, ki pomeni, da je otrok brez staršev. Glavni vlogi, dva brata sta brez staršev in zgodba govori o njiju. Njune sanje so, da odideta v Ameriko in da spoznata Supermana. Starejšemu bratu je ime Dana, mlajšemu Zana. Brata sta brez staršev in se preživljata s čiščenjem čevljev. Dana je fant, ki mi je bolj všeč, saj ni toliko naiven kot njegov brat in je odgovoren, ker skrbi za svojega bratca. Če bi bil jaz v njuni vlogi bi se zelo slabo počutil. Najbolj bi me bilo strah, da ne bi imel dovolj denarja za hrano, vodo, oblačila. Pomagal bi jima pri njunih sanjah, da prideta v Ameriko in da bi se imela dobro.

Preden z oslom odideta na pot, mlajši brat obišče pokopališče, na katerem sta pokopana starša. Poljubi grob in se tako poslovil. Pri tem prizoru sem začutil, da zelo pogrešata svoja starša. Tudi takrat, ko ju je nekdo pretepel, je mlajši brat rekel: "Če bi bil zraven najin oče naju nihče ne bi tepel!" Čeprav starejši brat ni pokazal skrbi, se mi je zdelo, da tudi on zelo pogreša mamo in očeta.

V filmu se brata z namenom, da bi prečkala mejo, skrivata pod tovornjak s tobakom in tako iznajdljivo prideta čez mejo. Brata bi rada poiskala Supermana, da bi prišel k njim v Irak in bi premagal sovražnike in obudil njuna starša k življenju. Moj priljubljeni filmski junak je Kung Fu panda, kjer se navadna panda sooči z zlobneži in jih premaga. Najbolj mi je bil smešen prizor v filmu, ko Zana lovi zares debel fant, poimenoval sem ga bajsek. Smešno je bilo zato, ker je bil Zana zares hiter, bajsek pa opletajoč in počasen. Čeprav je bilo v filmu veliko nasilja, sem vedel, da otroke niso zares topli. Hud sem, ker sploh tepejo otroke.

Brata sta med sabo zelo povezana, si zaupata skrivnosti in vse delita med seboj. Na vsake toliko časa se tudi skregata, ampak vedno sta potem spet skupaj. Imata lep odnos. Na koncu spoznata, da drug brez drugega ne bi mogla živeti.

Film mi je bil zelo všeč. Všeč mi je bil zaradi tega, ker je bila zgodba napeta in zanimiva in se je lpo končala. Filmu bi dal 5 zvezdic.

Lovro Svetina